

Biblická čtení:

Žalm 107,1-9: Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Tak ať řeknou ti, kdo byli Hospodinem vykoupeni, ti, které vykoupil z rukou protivníka, které shromáždil ze všech zemí, od východu, od západu, severu i moře. Bloudili pouští, cestou pustin, město sídla Božího však nenalezli. Žíznilo a hladověli, byli v duši skleslí. A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, vytrhl je z tísně: sám je vedl přímou cestou, aby došli k městu jeho sídla. Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi koná: dosyta dal najíst lačným, hladovým dal plno dobrých věcí.

1. Korintským 10, 16-17: Není kalich požehnání, za nějž děkujeme, účastí na krvi Kristově? A není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově? Protože je jeden chléb, jsme my mnozí jedno tělo, neboť všichni máme podíl na jednom chlebu.

Lukáš 9, 10-17: Když se apoštolové navrátili, vypravovali Ježíšovi, co všechno činili. Vzal je s sebou a odešli sami do města Betsaidy. Když to zástupy zpozorovaly, šly za ním; on je přijal, mluvil jim o Božím království a uzdravoval ty, kteří to potřebovali. Schylovalo se k večeru. Tu k němu přistoupilo dvanáct učedníků a řekli: „Propust' zástup, ať jdou do okolních vesnic a dvorů opatřit si nocleh a něco k jídlu, protože jsme zde na pustém místě.“ On jim řekl: „Dejte jim jíst vy!“ Řekli mu: „Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby; nebo snad máme jít a nakoupit pokrm pro všechny tento lid?“ Bylo tam asi pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: „Usad'te je ve skupinách asi po padesáti.“ Učinili to a rozsadili je všechny. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal a dával učedníkům, aby je předložili zástupu. A jedli a nasýtli se všichni. A sebralo se zbylých nalámaných chlebů dvanáct košů.

Je to zázrak. Pán Ježíš z mála sytí mnohé.

My lidé toužíme po zázracích, je to prostě v nás. Děti se nás ptají – dělá Bůh zázraky i dnes? Co jim odpovídáme? Co si o tom my myslíme?

Bůh dělá zázraky, ale my je nevidíme! My všechno krásné a úžasné považujeme za samozřejmé!

Výstižnější slovo pro Ježíšovy mimořádné činy je **znamení**. Znamení je ukazatel směru (směrovka), doporučení cesty, snad i vliďné napomenutí, a především odkaz k Bohu. Pán Ježíš svými činy nechce proslavit sebe. Chce v zástupech i v jednotlivcích, v nás vzbudit touhu po Nejvyšším, jehož on sám je dokonalým obrazem, vtělením, zpřítomněním. Ježíš nedělá zázraky pro zázraky, on činí znamení, která nás mají nasměrovat – přiblížit k Bohu.

Co mě při přípravě na dnešní kázání nejvíc oslovilo, je STRACH. Tam na té hoře měli učedníci obavy, jak se postarají o takové množství lidí. Jestli jim jejich Mistr řekne, aby ze svých peněz nakoupili pro všechny lidi jídlo – co jim zbude?! (Ani by to nestačilo!) Obavy, strach, navzdory Ježíšově blízkosti a přítomnosti.

Strach, nejistota, zmatek v nitru, obavy – jsou všude kolem nás i v nás. Strach provází náš život, je jeho součástí. Náš život je opravdu náročný, jsme skutečně ohroženi zlými lidmi, náhlými těžkými událostmi, nemocemi, přírodními živly, dokonce zlými silami (d'áblem). Máme oprávněné obavy a starosti. Každý bychom teď mohli vyjmenovat, procházejí nám hlavou naše konkrétní strachy. Strach z nemoci, ze stáří, ze smrti, strach o práci nebo z problémů v práci, starosti o své nejbližší, o děti, strach o své manželství, materiální starosti – někdy opodstatněné, obava o nově nalezené přátelství, obava, jak ten druhý přijme moje slova – moji reakci, strach o vlastní sbor – o vlastní církev, někdy se bojíme sami sebe, jindy druhého člověka, ...

Víte, co je úžasné? Že se nám Pán Ježíš za to nevysmívá, že naše obavy vůbec nezlehčuje, nepohrdá námi a neodsuzuje nás. On nám rozumí, on nás chápe! Bůh, kterého poznáváme ze svědectví Bible, Bůh, který se nám odhalil v Ježíši Kristu, tento biblický Hospodin nás přijímá takové, jací jsme, stojí při nás v našem strachu, v našich obavách, a v těch našich těžkých situacích nám pomáhá. Vždycky nalezneme východisko. Jako tenkrát nasýtil Ježíš množství hladových lidí z jedné svačiny malého chlapce, stejně tak zklidňuje nás a pomáhá nám nalézat řešení, vnitřní pokoj. Kristus má pro nás připravená stále nová překvapení, obdarování, radosti – jenom je zahlédnout, jenom je dokázat rozpoznat a vážit si jich. Lze je jen vděčně přijímat, jsou tolik křehké! Jenom to Bohu nepokazit...